

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੋਟੀ ਵਿਜੇਤਾ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 500, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਨਿ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ 'ਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 85-ਬੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 31-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨੇ/ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ ਜੇ.

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ, ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6068 .

7 ਮਈ 1987 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ (ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1982 — ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14(1) — ਦੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ—ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ—ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ—ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ—ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ —ਫਾਰਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ- ਕੈਨ ਡੀਡੇਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।-ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ-ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਲੇਬਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ। ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਇਨੋ ਰੀਤੀ ਉਸਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ. ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੋ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਾਲਮ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ing ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ' ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਸੂਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਉਸ ਗੜਬੜ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਸਹਿਣ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਾਂਗ ਕਾਰਕ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)।

ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ

1976 SC 3766.

(ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

- ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਇਸ਼-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-2, ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੇਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ।
- ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ .

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਐਸ.ਬਖਸ਼ੀ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. —(ਮੌਖਿਕ) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ: (i) ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਚ, 1986 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1986 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) The facts giving rise to this petition are as follows: The petitioner, who is a minor, was admitted to the school in the year 1985. He was given the opportunity to appear for the examination in the year 1986. However, the Board of Secondary Education, Punjab, refused to admit him for the examination on the ground that he was a minor. The petitioner's father, who is a lawyer, filed a writ petition in the Court of Sessions, Jalandhar, seeking the cancellation of the Board's order and the admission of the petitioner for the examination. The Court of Sessions granted the writ and ordered the Board to admit the petitioner for the examination. The Board appealed against the order of the Court of Sessions to the High Court of Punjab. The High Court dismissed the appeal and ordered the Board to admit the petitioner for the examination. The Board has now filed an appeal against the order of the High Court in the Supreme Court. The petitioner's father has also filed an application for the appointment of a guardian for the petitioner in the Supreme Court.

ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ (ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1982 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। . ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕਾਊਂਟਰ-ਹਸਤਾਖਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ਾਖਾ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

I.L.R. Punjab and Haryana
ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ
(ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

(1988)1

ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਫੀਸ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਫਿਰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ Annexure P-1 ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, - ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੁਆਰਾ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਾਰਚ 1986 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1986 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹਾਇਰ ਸੈਕਨਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੁਰੁਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੁਰੁਕਸ਼ੇਤਰ, (1) 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮੁੜ-ਯੋਗਤਾ, ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਨੁਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰਚੈਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਕਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਖੁਦ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ

(1) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸ.ਸੀ. 376.

(2) 1983 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5710, 19 ਜਨਵਰੀ 1984 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਯੋਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ।

(4) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਦੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗਲਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (i) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ (ii) ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਧੋਖੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਤੀਜਾ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ

(5) ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਲੇਬਸ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਉਸਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੋ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਫ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਾਲਮ 7 ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਬੁਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ
(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੱਛੀ, ਜੇ.)

II

ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ' ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਸੂਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਉਸ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਕ ਹੈ।

(6) ਹੁਣ ਜਿਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕੁਇਟੀ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਦਮਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀ ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਸੀਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ 'ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨੁਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੋ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਲਈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਵਜ਼ਾਰਤ ਸਮਾਘ ਜੇ.

ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੰਪੂਰਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1987 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ. 2500- ਐੱਮ

11 ਮਈ 1987 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II) — ਧਾਰਾ 125 ਅਤੇ 397 — ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਆਪਕ ਧਾਰਾ 125 — ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ — ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ — ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਸ਼ੋਧਨ — ਕੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।